

Gennemførelsen af den her ansøgte Reform vil bevirke en Merudgift af 5,100 Kr., som vil komme 14 Toldassistenter og Strandkontrolører til Gode, der alle er Familiefædre i Alderen fra 41—49 Aar, og hvoraf de 9 oppebærer hver 1,400 Kr. aarlig i Lønning og Alderstillæg, og de øvrige 5 hver 1,100 Kr.

Ærbødigst

P. B. V.

Ivar Berendsen.

Brunke.

Foranstaaende Andragende er for alle Punkters Vedkommende imødekømt ved Bestemmelserne i Kommissionens Udkast til en Lønningslov.

København i Januar 1904.

Paa et af de københavnske Toldassistenters Forening den 14de November f. A. afholdt Møde blev undertegnede Toldassistenter valgte til at søge udvirket hos den høje Regering og Rigsdag, at Toldassistenterne, der ved Lov af 19de December 1902 kun erholdt 250 Kr. hvert 4de Aar i Alderstillæg — medens dette Tillæg for Postekspedienterne og Telegrafisterne fastsattes til 300 Kr. og for Statsbaneassistenterne til 315 Kr. —, opnaar at blive ligestillede med de her nævnte Statsfunktionærer i tilsvarende Stillinger.

Saaledes bemyndigede tillader vi os paa Toldassistenternes Vegne at andrage den høje Regering og Rigsdag om at erholde nævnte Tillæg forhøjet til 300 Kr., saaledes at Slutlønnen, 2,600 Kr., opnaas efter 20 Aars Forløb i Stedet for som nu efter 24 Aars Forløb.

Ikke blot vil denne Forbedring af Loven komme netop de Aldersklasser tilgode, af hvem det pekuniære Tryk føles stærkest, men — hvad man i høj Grad maa lægge Vægt paa — den ringere Stilling, som er bleven Toldassistenterne til Del i Sammenligning med tilsvarende Funktionærer i andre Etater, kan ikke undlade at virke nedtrykkende paa Toldassistenternes Selvfølelse og lade Offentligheden undervurdere Toldassistenternes sociale Stilling.

Vi erkender i fuldt Maal Lovgivningsmagtens store og fortjenstfulde Arbejde for at forbedre Statsfunktionærernes Kaar, og ikke mindst fordi det ved Fremsettelsen af Lønningslovforslagene med fuld Enighed fra alle Sider indrømmedes, at disse Lovforslag burde gennemføres efter Princippet:

„Lige Funktionærer lige Lønning“.

Det var et stort Fremskridt, der saaledes stilledes i Udsigt, og stor og almindelig var Glæden indenfor Toldassistenternes Kres.

Den sikre Forventning om, at dette Princip, engang rejst, maatte slaa igennem, saa vi vilde blive stillede lige med tilsvarende Funktionærer i de andre Etater, bevirkede, at vi, under Lovens Gang gennem Lovgivningsmagtens forskellige Stadier, forholdt os ganske rolig.

At dette Resultat alligevel ikke naaedes, idet Toldlønningsloven af 1902 vel indførte Ligelighedsprincippet for Avancementet indenfor selve Toldassistentklassen, men ikke naaede til at gennemføre Toldassistenternes Ligestillelse med de andre Etaters tilsvarende Funktionærer — hvilket jo dog oprindeligt fra alle Sider var Meningen —, var en stor Skuffelse for os, og dette følte saa meget stærkere, eftersom den tilsigtede Ensartethed og Ligelighed omtrent er opnaaet for Post-, Telegraf- og Jernbaneetatens Vedkommende, medens vi alene er skuddet ud, uagtet vor Tjenestetid i Provinserne er fra Solopgang til Solnedgang, i København for de fleste Posters Vedkommende i Sommerhalvaaret 13 Timer, medens Postekspedienternes og Telegrafisternes daglige Tjenestetid er fastslaaet til 8 Timer.

Vor Ansættelsesalder er endvidere ugunstigere end de nævnte Statsfunktionærers, hvilket fremgaar af efterfølgende med stor Nøjagtighed udarbejdede